

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Spółki mieszane we wspólnotowym sektorze rybołówstwa. Sytuacja obecna i perspektywy na przyszłość”

(2006/C 65/09)

Dnia 14 lipca 2005 r., Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił, zgodnie z art. 29 ust. 2 swojego regulaminu wewnętrznego, opracować opinię w sprawie: „*Spółki mieszane we wspólnotowym sektorze rybołówstwa. Sytuacja obecna i perspektywy na przyszłość*”.

Sekcja ds. Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię w dniu 9 listopada 2005 r. Sprawozdawcą był **Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE**.

Na 422. sesji plenarnej w dniach 14 — 15 grudnia 2005 r. (posiedzenie z dnia 14 grudnia 2005 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął 122 głosami, przy 10 głosach wstrzymujących się, następującą opinię:

1. Wprowadzenie

1.1 Wspólna Polityka Rybołówstwa (WPRyb) traktuje po raz pierwszy spółki mieszane jako narzędzie polityki strukturalnej w rozporządzeniu nr 3944/90. Są tam one zdefiniowane jako spółki prawa prywatnego złożone z jednego lub wielu armatorów wspólnotowych i jednego lub wielu partnerów z kraju trzeciego, z którym Wspólnota utrzymuje stosunki, związanych umową o założeniu spółki mieszanej celem prowadzenia eksportu lub korzystania z morskich zasobów połowowych należących do tych krajów trzecich lub znajdujących się w ich jurysdykcji, z założeniem priorytetowego zaopatrzenia rynku wspólnotowego⁽¹⁾. W latach 90-tych WPRyb znacznie się rozwinęła w stosunku do poprzedniego okresu. Spopularyzował się termin „Niebieska Europa” („Blue Europe”), który dziś powraca, w ramach szerszej wizji, w debatach zainicjowanych w celu opracowania wspólnej polityki morskiej.

1.2 Podczas gdy WPRyb rozwijała się, nie uległo zmianie cytowane wyżej pojęcie spółek mieszanych. Oznacza to, że były one traktowane ściśle jako narzędzie polityki strukturalnej w sektorze rybołówstwa. Stanowiły one alternatywę wobec złomowania statku lub jego ostatecznego wywozu, jak można to stwierdzić na podstawie odnośnych artykułów rozporządzeń, o których mowa w punkcie 2.1.2 niniejszej opinii. Tym samym, stosowane przepisy prawne skupiały się na kontroli czysto finansowej.

1.3 Jednakże rybackie spółki mieszane są czymś o wiele ważniejszym niż tylko narzędziem polityki strukturalnej w sektorze rybołówstwa — są środkiem pozwalającym na realizację wielu celów wyraźnie wyznaczonych w różnych istniejących dokumentach i przepisach Unii Europejskiej, od zaopatrzenia rynków do polityki współpracy, poprzez polityki zatrudnienia i rozwoju regionalnego, promowanie odpowiedzialnego rybołówstwa, aktywność Unii Europejskiej w różnych regionalnych organizacjach rybackich i, ogólnie, obecność kapitału i wykwalifikowanych pracowników w projektach inwestycyjnych na zasadach rozwoju zrównoważonego w różnych krajach i na wielu rynkach.

⁽¹⁾ art.21a rozporządzenia nr 3944/90.

1.4 Podczas reformy WPRyb w oczywisty sposób ostatecznie zrezygnowano z koncepcji tych spółek jako instrumentu polityki strukturalnej. Równocześnie jednak, jak widać poniżej, reforma ta doprowadziła do praktycznie zupełnego braku uregulowań prawnych dotyczących spółek mieszanych w kontekście kompetencji własnych i polityk Unii Europejskiej.

1.5 Ponadto Komitet, w swoich opiniach tworzonych na wniosek Komisji, zawsze podkreślał konieczność dopasowania rybackich spółek mieszanych do nowej Wspólnej Polityki Rybołówstwa. Twierdził tak w swojej opinii, wydanej w trakcie rozpatrywania tej polityki, w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie wdrażania reformy WPRyb⁽²⁾. Powtórzył to stanowisko w opinii w sprawie Europejskiego Funduszu Rybołówstwa⁽³⁾, odnoszącej się do wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie tego funduszu⁽⁴⁾, a także publicznie przedstawił je Komisarzowi ds. rybołówstwa i gospodarki morskiej podczas jego udziału w posiedzeniu sekcji NAT 16 czerwca 2005 r.; komisarz zgodził się przyjąć je do rozpatrzenia.

1.6 Celem niniejszej opinii jest potwierdzenie i pogłębienie stanowiska EKES-u, z jednoczesnym wniesieniem elementów przemawiających za zmianą koncepcji w odniesieniu do racji bytu spółek mieszanych i, tym samym, zmianą przepisów ich dotyczących w oparciu o dokumenty oficjalne i sytuacje w nich omawiane.

1.7 Należy się spodziewać, że po ewentualnym przyjęciu proponowanej zmiany podejścia niezbędne będą wysiłki, by tego typu spółki zostały w pełni uznane za całą ich specyfiką; stanowią one bowiem szczególnie i jedyne w swym rodzaju rozwiązanie w dziedzinie handlu międzynarodowego, otwierające przed Unią Europejską oryginalne możliwości działania w stosunkach międzynarodowych.

⁽²⁾ (Dz. U. C 85 z 8.4.2003 r.).

⁽³⁾ Dz.U. C 267 z 27.10.2005 (punkty 3.5.1.1.2.1 oraz 5.5, drugi tiret).

⁽⁴⁾ COM(2004) 497 wersja ostateczna – 2004/0169 (CNS).

2. Uwagi ogólne

2.1 Miejsce spółek mieszanych w prawie Unii Europejskiej

2.1.1 Rybackie spółki mieszane zostały włączone do prawa wspólnotowego rozporządzeniem Rady nr 3944/90, zmieniającym rozporządzenie Rady nr 4028/86, jako narzędzie ograniczenia zdolności połowowych floty wspólnotowej przy jednoczesnym zapewnieniu zaopatrzenia rynku wspólnotowego, z uwzględnieniem ograniczonych zasobów wód wspólnotowych i zakazu dostępu do wyłącznych stref ekonomicznych krajów trzecich. Podejście to wyraża się w czterech punktach: ograniczenie nadmiernej zdolności połowowej, gwarancja zaopatrzenia, częściowe utrzymanie zatrudnienia i wdrożenie umów politycznych i handlowych zawartych z krajami trzecimi⁽⁵⁾. Celem wprowadzenia w życie wspomnianych środków, przyjęte zostało rozporządzenie Komisji nr 1956/1991⁽⁶⁾.

2.1.2 Po przyjęciu rozporządzeń Rady (EWG) nr 2080/93⁽⁷⁾ i 3699/93⁽⁸⁾ zarządzanie finansowaniem rybackich spółek mieszanych zostało włączone do Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa. Zgodnie z zasadą pomocniczości Państwa Członkowskie stały się odpowiedzialne za wybór projektów, zarządzanie nimi i ich kontrolę, a także za wypłacanie subwencji. Subwencje te wstępnie równały się premii za złomowanie lub eksport statku, a ostatecznie stanowiły 80 % premii przyznawanej w przypadku złomowania. Wynika stąd, że armator wspólnotowy miał podstawy, by sądzić, że różnica w wysokości subwencji między złomowaniem a eksportem przeznaczonym dla spółek mieszanych wynika z utrzymania korzystnej więzi między nową spółką mieszaną, która nabywa statek lub statki, a Unią Europejską. Zasady te zostały utrzymane w rozporządzeniu Rady nr 2468/98 z 3 listopada 1998 r.⁽⁹⁾, zmieniającym rozporządzenie nr 3699/93 oraz w rozporządzeniu Rady nr 2792/1999 z 17 grudnia 1999 r.⁽¹⁰⁾, przy czym zauważyć należy, że to ostatnie uprościło pojęcie spółki mieszanej, określanej jako „przedsiębiorstwo handlowe z udziałem jednego bądź więcej partnerów, którzy są obywatelami państwa trzeciego, w którym zarejestrowany jest statek rybacki”⁽¹¹⁾.

2.2 Kontekst

2.2.1 Zielona księga w sprawie przyszłości Wspólnej Polityki Rybołówstwa⁽¹²⁾ stwierdziła, z jednej strony, nadmierny potencjał połowowy floty Unii Europejskiej, a z drugiej strony, globalizację sektora rybołówstwa i uprawnione dążenie wielu krajów rozwijających się do rozbudowy własnego przemysłu w

tej dziedzinie. Te trzy elementy, w połączeniu ze znacznymi nakładami inwestycyjnymi koniecznymi w rybołówstwie (flota, porty, chłodnie, fabryki itp.) — o czym mówi również Zielona księga — powinny wywołać dyskusję poświęconą roli spółek mieszanych wykraczającą swym zakresem poza stan odzwierciedlany w istniejących w owym czasie oficjalnych dokumentach⁽¹³⁾.

2.2.1.1 Spółki mieszane są wektorem obecności i inwestycji UE w rozwój rybołówstwa w krajach rozwijających się, co pozwala na pełne ukształtowanie się lub rozwój tego sektora gospodarczego w danym kraju. Zaopatrywanie wspomnianych spółek w statki rybackie ma znaczenie nie tylko dla samych połowów, ale ułatwia również rozwój sektora portowego, różnych usług (naprawa, budowa, zaopatrzenie, przechowywanie, przeładunek, obsługa załogi, podróże itp.), zapewnienie utrzymania „łańcucha chłodniczego” (wymagane w normach bezpieczeństwa żywności samej Unii i związane z inwestycjami w kosztowne instalacje chłodnicze), spełnianie norm sanitarnych dla produktów żywnościowych i wreszcie powstanie przemysłu przetwórczego.

2.2.1.1.1 Oprócz utrzymania zatrudnienia wykwalifikowanych pracowników europejskich wśród członków załóg wyższej i średniej rangi wielu statków, spółki te pozwalają również na utworzenie licznych miejsc pracy na statkach i w przedsiębiorstwach usługowych powstających wokół tej działalności. Stanowiska te mogą stać się godnym rozwiązaniem, jeśli chodzi o warunki pracy i dochody, dla lokalnych rybaków, którzy w przeciwnym razie musieliby pracować przy połowach metodami tradycyjnymi, często mało skutecznymi i szkodliwymi dla lokalnych zasobów z uwagi na brak bądź niedostateczność mechanizmów kontroli, konserwacji, zbytu, itp.

2.2.1.2 Tworzenie lokalnego bogactwa i eksport złowionych ryb, przetworzonych lub nie, prowadzi z kolei do powstania międzynarodowych łańcuchów wartości dodanej, w których podział korzyści odbywa się w sposób bardziej sprawiedliwy, oraz przekłada się na wzrost — w postępie geometrycznym — produktu krajowego brutto i dochodu na głowę mieszkańca generowanego przez rybołówstwo w danym kraju. Pozwala to na stopniowe uprzemysłowienie sektora tam, gdzie wcześniej istniało tylko rybołówstwo przybrzeżne i gdzie warunki sanitarne i handlowe były niewystarczające.

2.2.1.3 Przedsiębiorstwa mieszane zostały zobowiązane do zaopatrywania w pierwszym rzędzie rynków europejskich, co zabezpiecza realizowanie i utrzymanie inwestycji poczynionych przez armatorów i przedsiębiorców, Państwa Członkowskie i samą Unię Europejską (poprzez subwencje). Pozwala to też na zaopatrzenie deficytowego rynku wspólnotowego, na którym wzrasta spożycie ryb, zgodnie z zaleceniami zdrowego i urozmaiconego żywienia, jakie są systematycznie adresowane do ludności europejskiej tak ze strony instancji naukowych, jak i władz publicznych. Poza tym dostawy te odbywać się muszą ze ścisłym poszanowaniem przepisów Unii Europejskiej dotyczących żywności.

⁽⁵⁾ Etude de bilan des sociétés mixtes dans le contexte des interventions structurelles dans le domaine de la pêche (*Analiza bilansu spółek mieszanych w kontekście działań strukturalnych w dziedzinie rybołówstwa*), COFREPECHE 16.6.2000 r. (http://europa.eu.int/comm/fisheries/doc_et_publ/liste_publ/bilansm.pdf).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1956/91 z 21 czerwca 1991 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 4028/86 odnośnie środków wsparcia dla tworzenia spółek mieszanych — Dz.U. L 181 z 8.7.1991 r., str. 1 - 28.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 193 z 31.7.1993 r., str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.1993 r., str. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 312 z 20.11.1998 r., str. 19.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999 r., str. 10.

⁽¹¹⁾ Art. 8 ust. 1, drugi akapit rozporządzenia Rady nr 2792/1999 z 17 grudnia 1999 r.

⁽¹²⁾ COM(2001) 135 końcowy z 20.3.2001 r.

⁽¹³⁾ Komunikat Komisji „Zintegrowane ramy umów o współpracy połowowej z krajami trzecimi” (COM(2002) 637 wersja ostateczna.) z 23.12.2002 r., s. 7 oraz przypis nr 15.

2.2.1.4 Działalność przedsiębiorstw mieszanych na obszarach uzależnionych od rybołówstwa w samej Unii Europejskiej pozwala na utrzymanie zatrudnienia w rybołówstwie ogólnie, dzięki utrzymaniu działalności centrów technicznych i handlowych tych przedsiębiorstw w Europie oraz miejsc pracy, jakie generuje przemysł pomocniczy, czy to bezpośrednio — kiedy wielkie statki wracają do europejskich portów macierzystych na przeglądy co cztery lata — lub pośrednio, poprzez tworzenie sieci usług *know how* w powiązaniu z lokalnymi przedsiębiorstwami usługowymi, o których była wyżej mowa.

2.2.1.5 Zachowując więź prawną ze spółkami rybackimi zarejestrowanymi w ich krajach macierzystych, przedsiębiorstwa mieszane pozwalają Unii Europejskiej na uzyskanie rzetelnych danych pochodzących z monitoringu i kontroli połowów na wodach krajów trzecich i na wodach międzynarodowych. Unia Europejska może dzięki temu odgrywać pierwszoplanową rolę w regionalnych organizacjach rybackich, utworzonych lub znajdujących się pod patronatem FAO — organizacji Narodów Zjednoczonych dysponującej w tej dziedzinie odpowiednimi kompetencjami⁽¹⁴⁾. Dzieje się tak dlatego, że na potrzeby kontroli finansowej dokonywanej przez Komisję, Państwa Członkowskie i Trybunał Obrachunkowy, spółki mieszane muszą przekazywać Państwom Członkowskim co pół roku dane o swoich połowach.

2.2.1.6 Spółki te umożliwiają też utrzymanie interesów Unii Europejskiej na wodach i łowiskach międzynarodowych z poszanowaniem wymogów — gwarantowanych rozporządzeniami wspólnotowymi — odnośnie odpowiedzialnej eksploatacji, zachowania zasobów i zarządzania nimi, bezpieczeństwa na pokładzie statków, kontroli, bezpieczeństwa żywności na wszystkich etapach przetwórstwa itp. W ten sposób można by wyeliminować lub ograniczyć zgubne skutki działalności niewspólnotowych flot rybackich, które nie przyczyniają się do rozwoju rybołówstwa i przemysłu w krajach trzecich, nie zapewniają odpowiedniej jakości ryb i produktów przeznaczonych dla Unii Europejskiej i nie pozwalają na odpowiednią kontrolę zasobów.

2.2.1.7 Dzięki nim wreszcie Unia Europejska może przyczynić się w skuteczny i trwały sposób do rozwoju lokalnego przemysłu rybnego w krajach, z którymi zawarła umowy w tej dziedzinie i w których działają spółki mieszane lub spółki tych krajów trzecich kontrolowane przez przedsiębiorców europejskich. Przemysł ten przynosi zyski tak krajom trzecim, jak i Unii Europejskiej, pozwalając na stałe zaopatrzenie w produkty morskie.

2.2.2 Żaden z powyższych aspektów nie znalazł odzwierciedlenia, choćby w sposób pośredni, w wielokrotnie cytowanej Zielonej księdze, ani w punkcie 3.9, poświęconym wymiarowi międzynarodowemu WPRyb⁽¹⁵⁾, ani w punkcie 5.8 mówiącym o stosunkach zewnętrznych⁽¹⁶⁾. Ani razu nie mówi się tam o spółkach mieszanych jako skutecznym narzędziu stosowania zasad polityki rybołówstwa wyłożonych w teście Zielonej księdze, chociaż spółki te przed rokiem 2002 były szeroko uwzględniane w przepisach wspólnotowych, jak już zwracano na to uwagę w niniejszej opinii.

2.2.3 Praktycznie całkowite wyeliminowanie spółek mieszanych z nowej WPRyb wynika z faktu, że ostatni zlecony przez Komisję raport zawierający pełne dane na ten temat pochodzi z roku 2001 i nie wyróżnia statków przypisanych do spółek mieszanych⁽¹⁷⁾. Istnieje również wcześniejszy raport szczegółowy poświęcony analizie bilansu spółek mieszanych w kontekście działań strukturalnych w dziedzinie rybołówstwa (*„Etude de bilan des sociétés mixtes dans le contexte des interventions structurelles dans le domaine de la pêche”*) z 16 czerwca 2000 r. Wspomniane dokumenty stwierdzają istnienie ok. 300 przedsiębiorstw mieszanych liczących w sumie ok. 600 statków. Przedsiębiorstwa te znalazły się poza zakresem wspólnotowych przepisów w dziedzinie rybołówstwa, w sytuacji prawnej próżni, przekształcając się w przedsiębiorstwa zagraniczne z udziałowcami wspólnotowymi, które mają wobec UE obowiązek zaopatrzenia priorytetowego i obowiązek okresowej sprawozdawczości. Nie mają one innego zabezpieczenia jak tylko możliwość odwołania się do umów dwustronnych o wzajemnej ochronie inwestycji między ich macierzystymi Państwami Członkowskimi a krajami trzecimi, w których działają.

2.3 Sytuacja obecna

2.3.1 Podczas realizacji prac, które doprowadziły do ostatecznego zredagowania wspomnianej wcześniej Zielonej księgi, przyjęto rozporządzenie Rady (WE) nr 1263/1999 z 21 czerwca 1999 r. w sprawie Instrumentu Finansowego Orientacji Rybołówstwa⁽¹⁸⁾ i rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/1999 z 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady i warunki dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa⁽¹⁹⁾. Rozporządzenia te utrzymywały podstawy istnienia rybackich spółek mieszanych, w ramach Instrumentu Finansowej Orientacji Rybołówstwa (IFOR), aż do zakończenia okresu ich ważności, tj. do 31 grudnia 2006 r.

2.3.2 Jednakże, od 31 grudnia 2004 r. przedsiębiorstwa mieszane są praktycznie wykluczone z polityki strukturalnej Unii Europejskiej w sektorze rybołówstwa za sprawą rozporządzenia Rady (WE) nr 2369/2002 z 20 grudnia 2002 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2792/1999 ustanawiające szczegółowe zasady i warunki dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa⁽²⁰⁾. Przedsiębiorstwa mieszane nadal podlegają prawu wspólnotowemu, gdyż muszą wypełniać normy stosowane w chwili ich powstania, nie podlegają jednak odrębnym przepisom w perspektywie średnio- i długoterminowej.

2.3.3 Zasada, na której opiera się likwidacja pomocy dla przedsiębiorstw mieszanych oraz jakiegokolwiek odniesienia prawnego do nich, jest zawarta w 5. motywie ostatniego z wymienionych rozporządzeń, zgodnie z którym Instrument Finansowej Orientacji Rybołówstwa powinien się skupić na ograniczeniu potencjału połowowego poprzez złomowanie statków. Proste ograniczenie zdolności połowowych jest tylko jednym z wielu celów polityki wspólnotowej, których odpowiednim nośnikiem były i mogą być nadal spółki mieszane, jak zostanie to dalej wykazane.

⁽¹⁴⁾ <http://www.fao.org/fi/default.asp>.

⁽¹⁵⁾ str. 19.

⁽¹⁶⁾ str. 38 – 42.

⁽¹⁷⁾ „European Distant Water Fishing Fleet - some principles and some data”, kwiecień 2001 r., dokument dostępny w wersji francuskiej i angielskiej na stronach internetowych Dyrekcji Generalnej ds. Rybołówstwa Komisji Europejskiej.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999 r.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999 r., str. 10.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 258 z 31.12.2002 r., str. 49.

3. Uwagi szczegółowe

3.1 Stosowność zachowania odrębnej polityki w odniesieniu do spółek mieszanych w sektorze rybołówstwa w ramach WP Ryb

3.1.1 Pomimo ich usunięcia z obowiązujących przepisów, spółki mieszane wpisują się w logikę ekonomiczną szczególnie odpowiednią w kontekście gospodarki globalnej. Polega ona z jednej strony na obniżeniu kosztów, gdyż z reguły są one mniejsze w krajach trzecich niż w Państwach Członkowskich, a z drugiej na transferze technologii, wytwarzaniu i podziale wartości dodanej, dostępie do zasobów i zaopatrzeniu rynków.

3.1.2 Poza tym spółki mieszane pozwalają na częściowe utrzymanie zatrudnienia — tak na morzu, jak i na lądzie — na obszarach Unii Europejskiej uzależnionych od rybołówstwa oraz na tworzenie miejsc pracy wymagających wyższych kwalifikacji w państwach trzecich, a także na kształcenie i doskonalenie zawodowe pracowników w krajach, w których działają.

3.1.3 Spółki mieszane zostały włączone do zbioru przepisów wspólnotowych, a ściślej do polityki strukturalnej w dziedzinie rybołówstwa, w 1990 r., a więc piętnaście lat temu, i były jej użytecznym narzędziem przez cały ten okres. Niestosowne pominięcie ich w nowej WPRyb proponowanej przez Komisję i ich usunięcie z obowiązujących przepisów z dniem 1 stycznia 2005 r. powoduje utratę wsparcia wspólnotowego dla wartościowego narzędzia współpracy gospodarczej Unii Europejskiej z krajami trzecimi, najczęściej rozwijającymi się. Dodatkowo może to stanowić złamanie zasady zaufania, która powinna być naczelną zasadą w stosunkach między podmiotami europejskimi a instytucjami unijnymi.

3.1.4 Spółki mieszane mogą i powinny być traktowane jako odrębny aspekt umów wielo- i dwustronnych o współpracy z krajami trzecimi. Należy określić konkretne zasady uwzględniające ich specyficzny charakter tak z punktu widzenia samego rybołówstwa, jak i z perspektywy promocji i ochrony zewnętrznych inwestycji europejskich oraz cel, rynku pracy, podatków, itp.

Bruksela, 14 grudnia 2005 r.

3.1.5 Chociaż spółki mieszane mogłyby, według obecnie obowiązującego prawodawstwa, zaliczać się do „umów partnerstwa”, jak dotąd nie zaobserwowano żadnych znaczących skutków praktycznych. Dlatego też potrzeba jednej regulacji, która koordynowałaby kompetencje w tej dziedzinie rozproszone wewnątrz Komisji (w trzech Dyrekcjach Generalnych: ds. Rozwoju, ds. Współpracy i ds. Rybołówstwa) i wyjaśniała przedsiębiorcom i innym zainteresowanym podmiotom z branży, jakie sposoby działania dostępne są w ramach takich umów i wszelkich innych istniejących instrumentów, aby osiągnąć wspomniane już praktyczne skutki.

4. Wnioski

4.1 Komitet uważa za stosowne, by w ramach przeglądu WPRyb i zgodnie z konkluzjami Rady z 19 lipca 2004 r. ⁽²¹⁾ uznano, że spółki mieszane, które przestały być narzędziem regulacji strukturalnej potencjału połowowego floty, zastępującym złomowanie statków rybackich, powinny być definiowane jako czynnik zaopatrzenia rynków i element całościowych działań sektorowych, którym dysponuje Unia Europejska w ramach swych własnych kompetencji oraz zobowiązań globalnych i regionalnych oraz umów dwustronnych, w celu właściwego prowadzenia polityki rybołówstwa UE w harmonii z zasadami FAO i WTO, z należytą dbałością, by nie doszło do zwiększenia potencjału połowowego, które mogłyby prowadzić do nadmiernej eksploatacji zasobów rybnych.

4.2 Komitet uważa za konieczne:

4.2.1 Przeprowadzenie przez Komisję dokładnej i aktualnej oceny rzeczywistej sytuacji rybackich spółek mieszanych i ich potencjału oraz udostępnienie wniosków z tej oceny pozostałym instytucjom unijnym i zainteresowanym sektorom.

4.2.2 Wprowadzenie do obowiązujących przepisów wspólnotowych norm i mechanizmów zapewniających spółkom mieszanym stabilne i odrębne ramy działania w długoterminowej perspektywie, które uwzględniałyby specyfikę tej działalności i jej korzystne skutki z punktu widzenia zarządzania zasobami morskimi, zaopatrzenia rynków, tworzenia miejsc pracy w strefach uzależnionych od rybołówstwa, tworzenia wartości dodanej, współpracy i wymiany międzynarodowej.

Przewodnicząca

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Anne-Marie SIGMUND

⁽²¹⁾ Zob. dokument nr 11234/2/04 Rev 2 (Presse 221) dostępny pod adresem: www.consilium.eu.int.